

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo (in ekspedicijski) „Katal. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 265.

V Ljubljani, v ponedeljek 19. novembra 1894.

Letnik XXII.

Krščansko-socijalni „Narod“.

Svojim bralcem javljam danes veselo vest: Krščansko-socijalno gibanje je imelo že dlje časa v Ljubljani skrivnega zaveznika; v soboto se je očitno pokazal.

Ta nepoznani zagovornik kršč. soc. idej se imenuje „Slov. Narod“. V svoji odkritosrčnosti piše namreč mej „domaćimi stvarmi“ zabavljajoč proti kršč. socijalnemu „Glasniku“ to-le zanimivo veroizpoved:

„Predno navedemo iz lista samega nekoliko vzglodov, naj konstatujemo, da smo se že davno izrekli za krščansko-socijalni ekonomični program, da, še več tudi za obligatorni osemurni delavnik, česar „Slovenčeva“ stranka ni storila. Ne sme se nam torej očitati, da nismo prijatelji delavskega stanu“.

Ko to čitamo, bi skoraj spremenili Schillerjevo besedo tako-le: „Da werden Hyänen zu Weibern“. Res čuden čas!

Tako piše namreč tisti „Narod“, ki je že leta 1892 prvi mej slovenskimi listi pohvalno poročal o Bornu in njegovem nakupovanju gorenjskih planin. S tem poročilom je nas uboge diletante na socijalnem polju še-le vzbudil, da smo jeli zasledovati židovskega mogočnika, ki so ga „Narodovi“ pristaši zavoljo ljubelega zaslužka zastopali in ga še zastopajo. Ta „krščansko socijalni“ „Narod“ je pisal dne 1. sept. 1894 v domačih novicah pod naslovom „pojasnilo“ te-le stavke:

„Ko so se ustanovniki in izdajatelji „Delavca“ zaradi tiska pogajali z „Narodno Tiskarno“, stavljal je le te pooblaščenec pogoj, da „Delavec“ ne bo pisal nič, kar ni v soglasju z napredne stranke programom, to je, da se bo omejil na gospodarska vprašanja“.

Ze tedaj smo se pomilovalno smejali, à molčali smo, ker se nam nevedneži smilijo. Danes imamo zopet jedno izjavo „Narodovo“ gledé gospodarskega programa, in sedaj smo dolžni razkriti Narodove duševne zaklade učenosti in odkritosrčnosti. Napredna stranka je torej po Narodovih izjavah 1. s socijalno-demokratičnim gospodarskim programom, 2. s krščansko-socijalnim“.

Mi menimo, da nam tu ni treba iskati besedij v psokah: „farizeji, hinavci, podlost“ itd.. s katerimi „Narod“ polemizuje z nami, marveč mirnim srcem prepuščamo svojim bralcem sodbo o „kršč. socijalnem“ in „soc. demokr.“ „Narodu“ in njegovi stranki ob jednem.

Dr. Tavčar — je morda naš dr. Lueger; dr. Majaron pa — dr. Gessmann ali kali? Tisti, ki z advokatsko predrznostjo duhovnika odpravljajo iz javnega življenja, ki grde papeža, škofa, misijone, redove, katoliške shode, z jedno besedo vse, kar je s katoličanstvom v zvezi, tisti, ki zabavljajo Raiff. posojilnicam, del. društvom, koristnim denarnim zavodom sploh, ti — so kršč. socijalnega mišljenja?!

Neodkritosrčnih nasprotnikov se sramujemo in zato jim v kljub zaupnim shodom moramo izjaviti: Mi jih ne moremo spoštovati!

Državni zbor.

Dunaj, 18. novembra.

Mesne cene na Dunaju.

Meso je na Dunaju že nenavadno drago. Tega pa ni kriva le draginja živine, temveč to, ker so nekateri kapitalisti v roko dobili vso trgovino z živino in delajo velike dobičke. Naravno je pa, da Dunajčanje pomišljajo, kako bi se dale doseči nižje cene za meso. V današnji seji je poslanec baron dr. pl. S a m m a r u g a izročil peticijo dunajskega

mestnega zastopa, v katerem se prosi, da bi država bolj podpirala živinarstvo, odprla za živino rumunsko mejo, pospeševalo uvoz mesa iz raznih krajev, tudi iz Avstralije. Vidi se, da večina dunajskega mestnega zbora ne pozna ali pa neče poznati pravega vzroka žalostnih razmer. Uvažanje inozemske živine in avstralijskega mesa bi vgonbilo domače živinarje, ali Dunajčanom bi ne pomagalo, kajti le nekateri kapitalisti bi napravili nekoliko večje dobičke.

Korespondenčni bureau.

Mi Slovenci smo že imeli priliko prepričati se, da c. kr. korespondenčni urad jako pristransko poroča o raznih dogodkih. Pri zadnjih dogodkih v Istri je utajil vse iredentične klice. Jednako pristranski je pa ta ukaz poročal o govorih v ogerskem državnem zboru, ko so se obravnavale znane proticerkvene predloge. Zaradi tega so pa staveli nekateri poslanci v tem oziru interpelacijo do vlade. Ministerski predsednik je odgovoril, da se o kakem lažnjivem poročanju govoriti ne more in da mu ni znano, da bi se bil kak govornik ogerskega državnega zbora pritožil, ki so v prvi vrsti interesovani. Povoda ni nobenega kaj storiti v tem oziru.

Vojaki in poljedelstvo.

Poljedelski minister je včeraj odgovoril na interpelacijo Formanekovo, da so poizvedenja pokazala, da ni potrebno pošiljati vojakov na dopust zaradi spravljavanja poljskih pridelkov. Pesa je v največ krajih že spravljena, v katerih pa še ni, je pa tudi upati, da bodo zadoščali nahajajoči se delavci.

Zavarovanje delavcev.

Trgovski minister je potem odgovoril na dve interpelaciji, ki se tičeta zavarovanja delavcev. Na Dötzovo interpelacijo je pojasnil, da se pri določitvi mezde delavcev jemlje v poštev tudi to, ker se delavcem daje v naravnih pridelkih.

Scheicherju je odgovoril, da se je pri sedmih zavarovalnicah proti nezgodam že osnoval pokojnin-

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

LXXII.

Necega večera imeli smo jako dobre stražnike, radi tega pa se tudi z Orobonijem nisva mučila s tihim govorjenjem. Maroncelli je slonil v svoji podzemljici na oknu ter je razločil moj glas. Ni se mogel zdrževati ter me je pozdravil pojoč. Vprašal me je, kako se mi godi in mi pravil z najljubeznivejšimi besedami, kako mu je žal, da ga še niso vslišali, da bi naju deli skupaj, te milosti sem bil tudi jaz prosil, a niti oskrbnik s Spielberga, niti guverner brnski nista imela poguma dovoliti jo. Najina želja bila se je izročila cesarju, a odgovora še ni bilo nikacega.

Razun takrat, ko sva se bila pozdravila s petjem v podzemljicah, slišal sem bil večkrat od zgoraj njegove pesmice, a besed nisem umel, in trpelo je tudi komaj nekaj trenutkov, ker ni smel nadaljevati.

Sedaj je mnogo bolj povzdigoval svoj glas, niso ga tako hitro prekinili in umel sem vse. Ni besedij, s kojimi bi popisal svoje občutce.

Odgovoril sem mu in razgovarjala sva se kake četrt ure. Konečno premenile so se straže na napisu, nove pa niso bile toli usmiljene. Hotela sva nadaljevati petje, pa začeli so grozno kričati ter proklinjati naju in morala sva ubogati.

Preročil sem si Maroncellija, ki je vže tako dolgo v onej od moje toliko slabiji ječi, domišljeval sem si žalost, ki ga mora tretji in škodo, kojo trpi njegovo zdravje; in huda skrb se me je lotila. Vender sem se mogel jokati, a solze me niso okrepčale. Glava me je začela silno boleti, mrzlica me tresti. Nisem se mogel vzdrževati na nogah, vrgel sem se na slamnico. Mrzlica bila je vedno huja, prsa so me bolela krčevito. Mislil sem, da mi je umreti še isto noč.

Prihodnji dan bila je mrzlica presla, prsa bila so bolja, a zdelo se mi je, da mi gore možgani in komaj sem mogel pregibati glavo, ne da bi bil čutil silnih bolečin.

Povedal sem Oroboniju, kako mi je. Tudi on se je čutil slabjega, kakor navadno.

»Prijatelj«, dejal je, »dan ni več daleč, ko eden izmej naju ne bo več mogel priti k oknu. Vsak pot, ko se pozdraviva, je lahko zadnji pot. Bodiva torej pripravljena, ali umreti ali pa preživeti prijatelja.«

Glas mu je bil mehkejši, nisem mu mogel odgovoriti. Molčala sva nekoliko časa, potem je on zopet začel:

»Kako si srečen, ki znaš nemški! Lahko se vsaj spoveš! Prosil sem duhovna, ki bi znal laški reklo se mi je, da ga ni. A Bog vidi mojo željo in odkar sem se spovedal v Benedkah, se mi v resnici zdi, da nimam ničesar, kar bi mi obteževalo vest«.

»Jaz pa sem se v Benedkah spovedal srcem polnim sovraštva in storil bi bil bolje, da se nisem. Ako pa mi sedaj dovolijo spovednika, zagotavljam ti, da se bom spovedal iz srca in odpušča je vsem.«

»Bog te blagoslovi!« vskliknil je; »zelo si me potolažil. Storiva, storiva, kar je mogoče, oba da bova večno zjedinjena v sreči, kakor sva bila v treh dnevih zemeljske nesreče!«

Druzega dne čakal sem ga pri oknu, a ni ga bilo. Zvedel sem po Schillerji da je bil hudo zbolel.

Osem ali deset dnij pozneje bilo mu je bolje in prišel me je pozdravit. Jaz sem bil bolan, pa sem se le držal po koncu. Nakaj mesecev je prešlo, njemu kot meni, bilo je enkrat bolje, enkrat slabje.

(Dalje sledi.)

ski zaklad za službujoče. Pri okrajnih bolniških blagajnicah je stvar težavnejša, ter niso tako stalne. Večje bolniške blagajnice se pa vendar že bavijo z vprašanjem, kako bi se njih služabnikom preskrbela pokojnina. Ko je ta minister odgovoril še na dve drugi interpelaciji, in se je odklonil še predlog Pradejev, da se rudniški odsek proglasi za javen, se je prešlo na razpravo

o civilnopravnem postopanju.

Govoril je najprej dr. Bareuther kot generalni govornik proti okrajšanemu postopanju v tej zadevi. Njemu se zdi tako postopanje nepotrebno. Vsi poslanci so prepričani, da je tak zakon potreben, in gotovo ne bodo delali prevelikih ovir.

Generalni govornik za okrajšano postopanje baron Morsey je pa v obširnem in temeljitem govoru zavračal vse pomisleke proti okrajšanemu postopanju. Za njim je govoril še poročevalec Bärenreither.

Za njim se je predsednik izjavil, da za to ni treba dvetretjinske večine, kako se bo stvar obravnavala. Odklonili so se vsi premislekvalni in odklonilni predlogi ter vsprejel se je v drugem in tretjem branju zakon, ki dovoljuje okrajšano postopanje.

(Konec sledi.)

Uradni jezik pri sodiščih na Primorskem.

Iz Trsta, 18. nov.

Izvanredni občni zbor odvetniške zbornice v Trstu vršil se je v soboto dne 17. t. m. v navzočnosti 78 odvetnikov, mej katerimi je bilo tudi sedem slovenskih, in sicer gg.: dr. Vitezić s Krka, dr. Stanger iz Voloske, dr. Laginja iz Pulja, dra. Trinajstiča iz Buzeta in Pazina, dr. Gregorin in dr. Pretner iz Trsta. Dr. Dukić, ker je bolan, doposlal je izjavo, da soglaša s predlogi dr. Vitezića.

Odvetnik dr. Lunardelli otvoril je sejo naznanivši svrhu shoda, t. j. protest proti slovensko-hrvatskemu uradovanju pri sodnijah na Primorskem. Izvestitelj odvetniške delegacije dr. Daurant prečital je spomenico na ministerstvo pravosodja, v kateri je našteval raznovrstne dogodke pri tržaški sodnji, to je one, v kolikor se je izdalo slovenskih odlokov ali se razpravljalo pri sodnijskih razpravah v slovenskem jeziku. Na koncu je predlagal, naj se isto predloži c. kr. vladi.

Pri glavni razpravi je prvi prosil besedo dr. Vitezić ter predlagal, naj se to izvestje da tiskati in razdeli mej člane zbornice, da proučijo stvar, seja naj se pa odloži. Proti temu je govoril dr. Consolo. Pri glasovanju zavrgli so predlog dr. Vitezića. Pri podrobni debati govoril je zopet prvi dr. Vitezić ter pozivajoč se na člen 19. tem. zak. in na razne odloke upravnega sodišča izjavlja, da je predlog odvetniške zbornice v nasprotju s tem zakonom in odloki z ozirom na slovansko večino Istre.

Predsednik je opazil na to, da se tukaj ne govori o negaciji Slovanov v Istri, temveč da se prepreči slovensko uradovanje pri sodiščih. — Dr. Vitezić govori proti predlogu, poudarjajoč, da se v tem

predlogu krši zakon, ter opozarja svoje kolege na ustavo, na katero so prisegli, izjavljajoč, da je v tej ustavi zajamčena tudi Slovanom njih pravica in uporaba slovenskega jezika, ako pa sprejmejo ta predlog, da bodo prekršili svojo prisego. Predsednik je zaradi tega izraza dr. Vitezića pogrjal. Slednjič predlagal je dr. Vitezić, naj se o tem predlogu preide na dnevni red.

Dr. Laginja je v kratkem govoru podprl izjavo dr. Vitezića, naglašujoč dejstvo, da se je on italijanskega jezika naučil v hrvatskih šolah in da so se Hrvati naučili ljubiti svoj jezik le od Italijanov, ki so jim bili učitelji, ako pa danes Italijani ne dovoljujejo, da se njih nauk izvršuje, tedaj so bili ali slabi učitelji ali pa se sramujejo svojih nauk. Ta izborni kratki govor dr. Laginje je frapiral vse navzoče tako, da se je izvestitelj odpovedal konečni besedi.

Razume se, da so sprejeli predlog odvetniške delegacije proti glasovom naših sedem odvetnikov. Moralno zmago so pa gotovo imeli naši odvetniki. Po končanem zborovanju so imeli gospodje Italijani banket, pri katerem so se mejsebojno kadili, tudi ministru Schönbornu so seveda napili. To ja značilno!

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. novembra.

Zjednjena levica bode imela tri predsednike. Njeno načelnništvo se je te dni konstituiralo in izvolilo Dumreicherja, Russa in grofa Kuenburga v izvršilni odbor koaliranih strank. Ti trije bodo menjajoč v klubu predsedovali. Do pomladi bode dr. Russ vodil predsedstvo, kakor ga je zadnji čas. Poslanec Marchet je pa izbran za perovodjo klubovega načelstva.

Staročehi so imeli dne 18. t. m. v Pragi shod, in so se posvetovali o novi organizaciji stranke. To posvetovanje pač ne bode dosti koristilo, ker ta stranka nima pogojev obstanka. Na katoliško stališče se ni nikdar upala postaviti, na liberalnem stališču pa stoje Mladočehi in so torej Staročehi popolnoma odveč. Prejšnja leta jih je vzdrževalo državno pravo, a ko so tudi to točko jim Mladočehi izmaknili, jim ničesa ne ostaje, kar bi opravičevalo njihov obstanek. Češko državno pravo bi jih pa tudi ne bilo moglo zmirom držati, ker je vedno manj upanja na njega izvršitev.

Ogerska. Pri proračunski debati so ogerski skrajni levičarji zopet ponavljali svoje državnopravne želje. Posebno bi radi, da se razdeli cesarska kabinetska pisarna v avstrijsko in ogersko, da se pri konzulatih in sploh v vnanjih stvareh bolj kaže ogerski državnopravni značaj. Posebno naj se opusti raba izraza ogerska državna polovica, ko je vendar Ogerska država sama za-se. Pri dispozicijskem zakladu se je pa izražala želja, da bi se porabljal proti slovanskim in rumunskim narodnim agitacijam, ne pa v druge strankarske namene. Pri naslovu „Delegacije“ se je sprožila misel, da naj bi delegacija poročala vsako leto o delovanju ogerski

zbornici poslancev, katera bi potem imela to delovanje odobriti, ali jo pa grajati. Videlo se je zopet, da bi se Mažari najraje ocepili od Avstrije.

Federalizem v Italiji. Milanski poslanec Rossi je te dni imel v Milanu shod, na katerem je naglašal, da je sedanjih slabih narodnogospodarskih razmer največ kriv prehud centralizem. On misli, da bi se vsa uprava morala bolj federalistično preustrojiti. Mnogi časopisi v raznih pokrajinah pritrjujejo temu nasvetu. Liberalni listi se pa hudujejo nad tem napadom na jedinstvo Italije. Prebivalstvo v Italiji vedno zgublja naidušenje za jedinstvo Italije, ki ni prinesla zaželene sreče. Ljudje se spominjajo, da se jim je poprej bolje godilo, ko še Italija ni bila zjedinjena.

Cerkveni letopis.

Sv. misijon.

S Krke, 15. nov.

Krka teče počasi, dasi bi tega še ne trdil o nje gornjem teku na Krki, zato tudi meni ne zamerite, ker sem se oglasil nekoliko pozno — saj vam pišem s Krke. Te dni od 3. do 12. novembra so prišli ljudje pri nas popolnoma iz reda. Kako hitro so drugače prihitali k meni, da sem jim razdelil „Domoljuba“, ali sedaj bode došla že nova številka, pa še vedno nisem razpečal stare. Zakaj to? No zato, ker so imeli v naši župniji prečast. gg. lazaristi ljubljanski: Nežmah, Ferjančič in Klančnik sv. misijon. Ta pobožnost je ljudi tako na-se potegnila, da so pozabili vse drugo: dela na polju, katero so po večjem že poprej opravili, in tudi berila, če prav poštenega; bilo jih ni skrb drugega kakor cerkve. Velika je naša cerkev, saj je romarska in celo o največjih shodih zadostuje pobožnim množicam, a te dni je bila natlačena do zadnjega kotička. Seveda domačina nismo pogrešali nobenega, poleg tega je pa pritisnilo še sosedov od vseh strani: iz Zagradea, Hinj, Ambrusa, St. Vida, Žužemberka, Višnje Gore itd. Pa tudi ni čuda, da so ljudje tako drli v cerkev! Goreči in prepričevalni govori, ki so prihajali od srea, segali so tudi do srca. Vspeh, ali bodimo ponižni, blagoslov božji je bil zares obil: nekako 3000 oseb je bilo obhajanih te dni. Gospodje izpovedniki (bodi jim tukaj javno izrečena prisrčna zahvala) so se trudili od ranega jutra do poznega večera, da so ustregli pobožnim vernikom. Ljudstvo je kazalo vseskozi, da umeva resnost in imenitnost sv. misijona, zlasti pa še zadnji dan pri procesiji, pri kateri ni bilo najmanjšega nereda, dasi je bilo ljudstva vse črno. Misijonski križ so nosili in ob njem svetili mladeniči tukajšnje Marijine družbe. Ljudje sedaj ne govoré drugega kakor o sv. misijonu, kako da je bilo lepo in lepo. Dal Bog, da bi se leta in leta poznalo, da je bil leta 1894 le-tu sv. misijon, in da bi lepo življenje po župniji povrnilo g. župniku obilni trud in mnoge skrbi, ki so jih imeli pred in ob sv. misijonu!

Horatius redivivus.

(Saljive podrobnosti iz potne torbe olimpskega potnika.)
(Dalje).

Ko sta se malo oddahnila od kihanja, jela sta se razgovarjati o raznih rečeh: o jezikoslovju, o prirodoslovju, fiziki in kemiji, o kiparstvu, slikarstvu in o drugih vedah in umetnostih. Profesor pojasnoval je vse gostu, ki se ni mogel načuditi, kako je moglo toliko napredovati človeštvo. Da, gospod profesor prepričal ga je komaj, da živé sedaj ljudje iste krvi in istega mesa, kakor nekdanj, in da niso bili bogovi, niti polbogovi, niti višja bitja.

„Sedaj si pojdeva malo ogledovat mesto,“ dé profesor gostu, ko mu je jelo že presedati vedno razlaganje in pojasnovanje. „A preobleči se morate, ako hočete z mano po mestu, ker taki ne smete ven. Bilo bi proti vaši časti in sploh proti dostojnosti.“

„Zakaj bi neki ne smel tak ven?“ ugovarja Horacij, ki je pri kosilu malo pregoreče počastil očeta Baha.

„Ali pogledjte vendar, da imate vso togo od vina,“ opomni profesor skoraj nevoljen.

„No, kaj pa oblečem?“ vpraša Horacij nagajivo.

„Imam že jaz obleko pripravno za vas. Počakajte malo, prinesem vam jo takoj,“ pravi profesor ter izgine v drugo sobo.

„Oh Zen, dragi Zen, kako se mi pač smeješ v visokem Olimpu!“ vzdihuje Horacij polglasno sam pri sebi, ko je odšel profesor. „In sedaj, kaj me čaka še le sedaj! Prinese mi, pravi, novo obleko. Ali — Cerber te oblajaj — kaj počnem jaz v oni obleki? Kako bodem hodil, kako gibal? Oh Zen, le Olimp, le Olimp je naš dom, le nektar in ambrozija naša hrana. — Svet je predaleč pred nami. — Oh, razsvetlite mojo črepinjo, vsi pametni duhovi!“

V tem se vrne profesor z obleko, Horacij pa vzdahne. Čez nekaj trenutkov tičal je že v lepih, špičastih črevljih, v hlačah, fraku in v belem, visokem ovratniku. Stal je ravno, kakor bi bil požrl lopar. Stojč pred velikim zrcalom divil se je svoji lepoti.

Profesor mu prinese mej tem še lično paličico, cilindar in tanke rokovičice.

Ko se ves opravi, jame ga profesor poučevati, kako mora sukati palico po ulici, da mora imeti rokovičo nataknelo le na levi roki, da se mora odkriti vsakemu, komur se odkrije on itd.

Prideta na ulico. Horacij koraka moško ob desni gospoda profesorja in suče palico tako nerodno, da je večkrat trčil ž njo ob cilindar ali pa ob noge mimooidočih. Slednjič zanese mu temna roka usode palico mej noge in pesnik Horacij prekopicne se z vso svojo slavnostjo po cesti ter vstane s pomečkanim cilindrom in potrjim srcem.

Profesor ni vedel, bi se li smejal ali jezil nad nerodnostjo svojega gosta. Naredil je vsakega pol, dokler nista zabila mej vrvnjo in gnječo ljudstva oba, kar se jima je pripetilo neljubega.

Naslepilo se je pa, da je pozdravil profesor nekoga ter se mu odkril. Horacij se spomni takoj, da mora tudi on napraviti tako V naglici pa popade cilindar za vrh, mesto za krajec. Ker je bil gladek in mu ni hotel ostati mej prsti in ker je hotel Horacij povsem doseči svoj namen, zgodilo se je, kar se zgodi često, ko si nasprotujeta dve sili: jedna premaga. Tako je tudi tukaj premagala sila palice trdobo cilindrove skorje. Kot znak nečastne pobeде dobil je ubogi cilindar na čelu prostorno — luknjo. Odslej hodil je Horacij s prevrtanim cilindrom po mestu in gospod profesor ž njim — ker ni mogel drugače.

Ko tako pohajkujeta po mestu, prideta do okna, kjer so bili razobešeni lasje. Horaciju zdelo se je to znamenito, zato povpraša profesorja: „Kaj pomenijo li ti lasje?“

„Pomenijo, da stanuje tu notri brivec.“

„Brivec? — Ravno prav. Ravno potrebne so moje ščetine, da bi jim malo poklestil vrhove. Koliko se pa plača?“

„Šestico najmanj, več poljubno kolikor se hoče. No, ako mislite iti, le idite, jaz vas počakam zunaj.“

(Konec sledi.)

† **Valentin Sežun,**
nadžupnik v Dobropoljah.
(Konec.)

Zreli so bili gospod za smrtno košnjo. Človek jim je že privoščil, da so zapustili to solzno, za njih tako solzno dolino in šli na oni, boljši svet po plačilo. Saj „Pravičnih duše so v roki božji, in smrtno trpljenje se njih ne dotakne. Oni so v miru“. (Modrostine Buk. 3, 1. 3.) Vendar — smrt je človeku zmerom grenka in grenak njen spomin. Milo jokaje so peli 14. listopada dopoldne zvonovi, milo jokaje, kakor vže dolgo, dolgo ne. Vršila se je tožna slovesnost pogrebna. Iz vse doline in od drugodi se je zbralo nenavadno veliko število ljudij pri farni cerkvi. Spremit so prišli in počastit svojega ljubega dušnega pastirja, ki jih je pasel vže devetindvajset let, k zadnjemu bođu, k zadnjemu sprevodu iz župnišča v cerkev, in iz cerkve ne nazaj v njegovo tiho bivališče, brezšumno župnišče, ne! ustavit se potem na pokopališču, kjer je bilo zanj pripravljeno drugo še tiše bivališče, pred izkopano jamo, „jamico tiho“. Kakor oblak mine in pride . . . ne bo ostal in se ne bo vrnil v svojo hišo, in njegov kraj ga nikedar več ne bo spoznal. (Job 7, 9. 10.) „Kakor če voda iz morja izteče, in potok usahne in se posuši; tako človek, kadar spi, ne bo vstal, dokler nebo ne preide; ne bo se vzbudil in ne vstal iz svojega spanja“. (Job, 14, 11. 12.) Dvajset gospodov duhovnov, mej njimi preč. gg. dekana iz Žužemberka in iz Ribnice, je stopilo v župnišče. Niso stopili veselih lic ko sicer obiskat dobrega, gostoljubnega gospoda, da bi jih — znani dobri zgodovinar — zabavali in kratkočasili z zgodovinskimi vprašanji, da bi jim pripovedovali o starih svojih časih ali jim zapeli kako svojih pesmi. Resnoba obraza, z mrtvaškimi svečami so stopili v vežo. Čakali so jih gospod župnik že v veži, — v krsti . . . Ribniški dekan so blagoslovili krsto, duhovni so zapeli tužni „miserere“, pogrebniki so dvignili krsto, iz zbrane množice pa so se vzdignili vzdihljeji in jok. Začel se je žalostni sprevod. Oj, to je drugačen sprevod, kakor je bil oni leta 1865, ko so tadi prišli bratje — duhovni v župnišče po gospoda in ga peljali v slovesnem sprevodu mej pritrkavanjem zvonov sredi radostne množice v cerkev kot novega dobrepoljskega župnika. Oj, ti čas spremenljivi! . . . Jesensko nebo si je z neprozorno tančico zakrilo obraz in obleklo žalno črno obleko in pršilo in rosilo dež. „Miserere“ se je svečano-resno razlegal mej jokanjem ljudi . . . Krsto so prinesli v cerkev. Gospodje duhovniki so peli krasne tolaživne psalme za pokojnika. Potlej so stopili preč. g. ribniški dekan, vodnik sprevoda, na leco ter pričeli s sprelepim govorom nagrobnim. Pojasnovali so pomembnost današnjega dneva, pogrebne dneva najboljšega očeta in učitelja in dušnega pastirja ovčic dobrepoljskih; podali v kratkem obrisu delovanje in življenje ranjkega v vinogradu Gospodovem vzlasti v Dobropoljah; kaj nam govorijo ranjki gospod molče, pa vender glasno pridigajoč — iz krste; slednjič so se poslovili od ranjkega želeč v imenu ljudstva in duhovnov večni mir in pokoj. Glasen jok mej govorom je pričal, kako priljubljeni so bili ranjki gospod ljudstvu in kako so jim besede dekanove segale v srce. Za govorom je bila slovesna črna maša. Potem običajno petje „libera“ pred krsto; za „libero“ so pa duhovni peli slovensko „Blagor mu, ki se spočije“. Nato so nesli krsto z drugimi ostanki na pokopališče in jo pokopali. Nebo je rosilo lahek, droben, tih dežek. Marsikatero oko je takisto rosilo lahek dežek, drobne solze; iz ust vsega ljudstva pa so letele na novo gomilo ranjkega gospoda nadžupnika dobrepoljskega Valentina Sežuna besede: Bog jim daj večni mir in pokoj; Večna luč naj jim sveti. Amen.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. novembra.

(God presvitle cesarice.) Učenci srednjih in ljudskih šol so se pod vodstvom gg. učiteljev po raznih cerkvah udeležili sv. maše. Šolski poduk je za danes praznoval.

(Priznanje akademskemu društvu „Danici“.) Odbor katoliškega slovenskega društva za radovljiški okraj je v seji dne 4. t. m. pri Petranu na Bledu sklenil, da vpiše svoje društvo kot ustanovnika akademskemu društvu „Danica“ na Dunaju z zneskom 15 gld. in da mu pošlje sledečo priznalno pismo: „Ustanovitev Vašega društva veselo pozdravljamo tudi mi! Zadeli ste pravo struno, in nje glasovi toliko prijetneje odmevajo v naših sreih, kolikor red-

keje so bili slišati do zdaj iz tacih ust! Načela, katera je razvil tako krasno g. Pavletič, so prava načela, izvirajoča iz katoliške večne resnice. Ako zvesti ostanete tem načelom, potem bo Vaše društvo res „danica“-napovedovalka boljših časov za naš slovenski rod, kateremu je dosedaj najbolj manjkalo vernih značajnih mož v svetnih stanovih. Mi potrebujemo uradnikov, sodnikov, zdravnikov, ki se ne sramujejo svojega jezika, katerega jih je učila dobra slovenska mati, ki se pa tudi ne sramujejo, očitno pred svetom svoje vere, v kateri jih je izredila mati, katoliška cerkev. In to Vi obetate. Zato še jedenkrat bodite pozdravljeni; kolikor več slovenskih mladeničev se pridruži Vašemu društvu, toliko boljše za slovenski rod! Torej: Bog čuvaj Vas, Bog blagoslavljal Vas in Vaše delovanje! Katoliško slovensko društvo v Radovljici, dne 4. novembra 1894. Janez Vurnik, predsednik. Janez Novak, podpredsednik. Janez Ažman, tajnik.

(Slov. katol. društvo za radovljiški okraj) je priredilo večeraj popoldne v prostorih g. Klinarja v Kropi shod, ki se je prav lepo vršil. Vdeležencev domačih in iz okolice je bilo okoli 350, ki so pazljivo poslušali poučne govore v vzrokih žalostnih razmer obrtniškega, delavskega in kmetijskega stanu ter o sredstvih, s katerimi bi se moglo pomoči delavskim stanovom s posebnim ozirom na Kropo. Več o shodu prihodnjič.

(Dvorni svetnik Šuklje v Krškem) Poroča se se nam iz Krškega: Dne 15. t. m. je bil dvorni svetnik g. Šuklje tudi v Krškem. V gostilni gosp. Gregoriča se je na večer zbralo na razgovor celih šest volilcev, med njimi samo jeden mrščan. Ne vem, so li Krčani iz strahu pred visokim gospodom doma ostali ali kali?

(Kanonično vmeščena) sta bila 13. t. m. č. gg. Karol Ceme na župnijo Dol in A. Jerše na župnijo Kresnice.

(Državna podpora.) C. kr. kmetijsko ministerstvo je kmetijski podružnici v Starem Trgu pri Ložu za napravo drevsnice dovolilo jedenkratne podpore 150 gld.

(V Idriji) umrla je v soboto ob 2. uri zjutraj blaga gospa Frančiška Inglič, soproga ondotnega c. kr. šolskega vodje. Pogreb je bil danes popoldne. Blaga ranjca bila je plemenita, vzorna gospodinja. Naj v miru počiva. — Ravno isti dan slavili so stariši prezgodnjo umrlega preč. g. dekana Adolfa Harmel-a svojo zlato poroko ob 10. uri zjutraj v mestno dekaniji cerkvi. Vrlima jubilantoma, krepkima na duhu in telesu kličemo: Bog Vaju živi še mnogo let v krogu ljubljenih sinov in hčer!

(Želbljarska zadruga.) Iz Kroke 18. t. m. Dne 16. novembra t. l. se je tukaj osnovala želbljarska zadruga in zadruga za obrt s železom. Svoje poslovanje bo zadruga začela najbrž v začetku leta 1895. Upati smemo da se bo obrtnija v Kropi zopet povzdignila ter bodo delodajalci in delavci skupno delali za povzdigo svoje obrti. Da se je ta zadruga osnovala, gre hvala gospodu cesarskemu svetniku Ivanu Murniku, kateri je bil v tej zadevi večkrat v Kropi, gosp. dru. Viktorju Supanu, ki je celi dan v Kropi deloval in pomagal štature za zadrugo postaviti, kakor tudi domačemu gospodu župniku Fr. Hoenigmanu, kateri ni nehal obrtnikov prigovarjati naj osnujejo zadrugo in začnejo delo s združenimi močmi. Upati smemo, da nekaj na obrtniji cve-toča Kropa zopet pridobi s časoma nazaj, kar je zgubila vsled prehude konkurence.

(Predavanje o umnem kmetijstvu.) Iz Velikih Lašč: V nedeljo 11. t. m. je prišel k nam živino zdravnik g. Folakovski ter predaval v navzočnosti ogromne množine 4 — reci štirih poslušalcev — zato je bilo tudi predavanje kratko, le kake pol ure je trajalo. Človek bi mislil, da so ljudje tako mrzli za napredek v kmetijstvu in gospodarstvu — toda pri nas je drug vzrok, namreč, da se predavanje ni dovolj naznanilo. Radovedni bi bili radi ter bi se drznili prašati: Kakšen namen imajo predavanja, če se ljudstvu, ki je res potrebno pouka v marsikateri stvari, ne naznanjajo tako, da bi se jih moglo vdeleževati? Če se tudi drugje tako godi kot se je zgodilo pri nas, bo kmalu kmečki stan na vrhuncu razvoja in blagostanja. Le tako naprej, možje, katerim je izročena skrb za ljudstvo! Srečna ribniška dolina, le še par tako mnogobrojno obiskanih shodov je treba, kakor je bil sedanj v Sodražici pred kratkim in sedaj pri nas! — in spremenila se boš kmalu v deželo, po kateri se bo eedil med in mleko!

(Amerikanske trte.) Podružnica kmetijske družbe v Novem Mestu bode razdelila več tisoč

deloma požlahtnjenih deloma nepožlahtnjenih ameriškanskih trt med svoje ude, za katere naj se prosilci oglase do 1. decembra t. l.

(Dalmatinci na tukajšnji c. kr. obrtni šoli.) C. kr. ministerstvo za uk in bogočastje je na tukajšnji strokovni šoli za lesno obrt ustanovilo s početkom šolskega leta 1894—95 dve štipendiji po 220 gld. za učence iz Dalmacije.

(Nalezljive bolezni.) V Adleščah in Bojancih na Belokranjskem je zbolelo 9 oseb za vročinsko boleznijo. — V Trnovem in Knežaku je 20 otrok bolnih na škrlatici in vratnici.

(Avita coltura!) V noči od sobote na nedeljo onesnažili so nekateri kulturonošci napis tiskarne Dolenc v Trstu z blatom. Slovenskemu brivcu Šverljugi pa so na pragu brivnice zapustili tudi spomin svoje „avite culture“ — seveda iz blata. Isto tako so onesnažili slovenski napis in prodajalnici rojanskega posojilnega in konsumnega društva. Vredno je opomniti, da je policija sama osnažila napis tiskarne Dolenc. To tudi nekaj velja.

(Sam se je kaznoval.) Iz Cirknice 19. nov. Cigani se še vedno okrog vlačijo in nadlegujejo kmeta. Pretečeno soboto v jutro dobil je tako „karavano“ (osem oseb in tri konje) pod nekim kozolcem poleg Dobca tukajšnji žandarmerijski vodja, katere je celo noč zasledoval. Jeden izmed te prijazne družbe z imenom Hudorovič mislil jo je popihati, a imel je smolo; padel je in si zlomil nogo. Ker niso mogli dokazati, kje da so konje kupili, bili so vsi aretovani in izročeni sodišču. Ako je komu kaki konj zginil, ogleda si lahko žival v občinskem hlevu.

(Amerikanske novice.) V Minnesoti se bode v kratkem naselilo okoli 6000 slovaških družin, katere sedaj živé v Filadelfiji in New Jerse. V Minnesoti se bodo poprijeli kmetijstva. Slovaki hočejo s tem korakom povzdigniti svoj jezik ter delujejo na to, da ustanove izključno slovaške soseske, v katerih se bode govoril domač jezik. — Mih. Bekalovič, premožen gostilničar v Wilkesbarre, se je napravljval v svojo domovino na Ogersko. Dan pred odhodom so zvedeli tatovi, da je mož premožen; zbralo se jih je nekaj in podtaknili so pod njegovo hišo nekaj kosov dinamita. Razstrelivo se užge — hiša razleti in v trenutku so bile mrtve 3 osebe, ranjenih pa 10.

(Sposobnostne skušnje za učiteljice v ljubljanskem uršulinskem samostanu.) Kakor je „Slov.“ že poročal, delalo je pretečeni teden od 12.—17. t. m. v tukajšnjem nunskem samostanu šest gospej uršulink sposobnostno skušnjo za ljudske šole, oziroma iz drugega učnega jezika za meščanske šole; in sicer: meščanska učiteljica naravoslovno-zgodovinske skupine M. Luitgardis Rihar skušnjo iz slovenščine za meščanske šole — izprašane učiteljice: S. Bernarda Raktelj, S. Filomena Fabjan, S. Maksimilijana Kolenc, S. Viktorija Chromy in S. Birgita Oražen pa skušnjo vsposobljenosti za ljudske šole. Med imenovanimi dobile so štiri spričevalo sposobnosti z odliko, dve bili ste sposobni spoznani.

(Divja koza vjeta živa.) Iz Zaloga 17. nov. Danes proti večeru okoli 5. ure pribežala je lepa „divja koza“ sem od Save čez zaloško polje proti Ljubljani, skočila v vodo, dobro preplavala ter hotela potem preko železnice v bližnji hrib, ko jo delavec v bližnjem kamenolomu nad železnico vgladajo, hitro od več strani nji nasproti tečejo, ter jo nazaj proti Ljubljani vrnejo, vsa pots zastavijo, na kar koza zopet v vodo skoči in jo preplavati misli; ali delavci tudi urni, poznavši dobro strugo precej narasle Ljubljani, skočijo za njo, ter jo kakih 200 stopinj od mojega stanovanja, precej vtrujeno z rokami živo vjamejo. Ko jo po cesti memo neso, grem radoveden gledat, in vidim da je vjeta žival „lepa divja koza (Gemse) samec, 20—25 kilg. težka lepo rejena, z lepimi nazaj zakrivljenimi rogmi, dolge dlake po herbtu, v teh krajih redka žival. Delavcem sem toplo priporočal, naj lepo ravnaajo ž njo, jo varno spravijo, da jo lastnik lova lahko živo dobi in ž njo stori, kar se mu zdi.

(Prometna direkcija državnih železnic) se bode skoraj gotovo iz Beljaka premestila v Gradec, ako bode ta občina podpirala zidanje novega vodstvenega poslopja. — Za Beljak bode to tudi udarec.

(Danici) je pristopil kot ustanovnik kanonik Andr. Zamejic. Bog plačaj!

(Popravek.) V predzadnjem odstavku sobotnega članka „V preudarek“ naj se čita: ali ne obseza jo vsega narodnega programa, namesto „obsojajo“.

Društva.

(Gasilno društvo v St. Vidu nad Ljubljano) napravilo je včeraj prav krasno veselico v rokodelskem domu. Prostorna dvorana je bila napolnjena do zadnjega kota. Slavnosti prime ren govor prevzel je g. Feliks Zavodnik, katehet v Škofji Loki, ki je poljudno in zanimivo pojasno val, kako izvršujejo gasilna društva delo krščanske ljubezni, kako naj zato živé gasilci in kako naj ljudje gasilna društva radi podpirajo zaradi njih plemenitega namena. Tudi druge točke vsporeda so se vršile prav gladko. Gspđ. Cirmanova je že poznana na šentviškem odru kot izvrstna deklamovalka in igralka. Igro „Svoji k svojim“ so prav vrlo pogodili igralci in igralka Cirmanovi, Gregorin in Jaklič. Prosta zabava je po dovršenem vsporedu združila v veselju in srečolov donesle je marsikomu lep dar, drugim pa vsaj nado za nekaj časa. — Vrlim gasilec v St. Vidu, ki so že tolikrat tako hitro in s tolikim trudom varovali pri požarih last svojega bližnjega, prav iz sreča privoščimo ta lep večer veselja, ker se je z njim združilo prijetno s koristnim.

Telegrami.

Potres.

Rim, 18. novembra. Včerajšnji potres čutili so v več mestih na Siciliji in v Kalabriji. V Messinu so jetniki poskušali upor. V Reggio je danes od osmih se osemkrat zemlja stresla. V pokrajini Reggio je potres napravil mnogo škode. Več ljudij je mrtvih, ranjenih ali pokopanih pod razvalinami.

Rim, 18. novembra. Vedno prihajajo poročila, kako je opustošil potres. Pokrajina Reggio di Calabria je posebno trpela. San Prokopio je popolnem razrušen. Pod razvalinami hiš je pokopanih 60 ljudij. V San Eufemia je osem ljudij mrtvih, mnogo ranjenih, v Oppidu so štirje, v Bagmari sedem oseb ubitih, tudi v drugih krajih je več ranjenih. Škoda je znatna.

Rim, 18. novembra. Velik del prebivalcev je v Messini, Bagneri, Millazu in več drugih krajih prebilo noč pod milim nebom ali pa v železniških vagonih in na ladijah, ker se boje, da se vsled novega potresa podro hiše. Za slučaj, da se v Messini podere svetilni stolp, se je poskrbelo za električno razsvetljava in straženje morske ožine s torpedovkami.

Prestranek, 19. novembra. Jožef Luka n e c je sinoči umrl. Pogreb bode v tork ob 9. uri dopoldne.

Dunaj, 19. novembra. Poročevalec Gross priporoča vladno predlogo o razprodajah, da naj se vsprejme. Adamek in Hajek govorita za predlogo. Prvi pravi, da njegova stranka podpira vedno solidne, gospodarski slabe trgovce in obrtnike.

Trst, 19. novembra. Preiskovalno sodišče v Piranu je danes zopet dalo zapreti tri osebe in jih izročilo tukajšnjemu dežel-nemu sodišču.

Levov, 19. novembra. Danes se je otvorila železnica Stanislav Woronienka.

Sredec, 18. novembra. Na ukaz princa Ferdinanda je včeraj ob obletnici smrti grofa Hartenau-a v kapeli, ki se rabi za začasni mavzolej, bila spominska božja služba, ka-tere se je udeležila tudi semkaj došla grofinja Hartenau.

Peterburg, 19. novembra. Carjeva po-roka bode v petek.

Pariz, 19. novembra. Danes zbornica ne bode zborovala, ker je pogreb ruskega carja.

Madrid, 18. novembra. Včeraj je bil tukaj republikanski tabor, pri katerem je prišlo do poboja. Občinstvo ni pustilo Salmeronu, da bi govoril. Več oseb so zaprli.

Pariz, 19. novembra. Od vladne strani se oporeka, da bi imeli nemški vohuni sokrivce v vojnem ministerstvu in tovarnah v Chatterautu in Tullu.

Buenos-Aires, 19. novembra. Da se napravi mir, pozval je brazilijanski predsednik Moraes guernerja pokrajine Rio Grande, naj odstopi.

Yokohama, 19. novembra. Predvčeraj so nekda Japonci napali Port Arthur s suhe strani z nekoliko podporo brodovja. Izid boja se morda še danes izve. Sedaj se skliče poslednji letnik vojaških novicev, kateri ob-stoji iz ljudij, ki so v starosti, v kateri za-čenja vojaška dolžnost.

Umrli so:

17. novembra. Marjeta Brodgesell, vratarjeva vdova, 62 let. Florjanske ulice 19, vodenica.

V bolnišnici:

15. novembra. Blaž Smerdel, kolar, 60 let, vsled raka.
16. novembra. Janez Pachule, krošnjar, 54 let, jetika. — Marija Ljubič, delavka, 30 let, jetika.

Tujci.

16. novembra.

Pri **Stonu**: Sitzler, Schoeh, Karbin, Grumer Wolf, Polak, Glas, Weinel, Goloblat, Bermann, Lilles z Dunaja. — Skarpa z Reke. — Stein iz Peterburga. — Petronio Rudolf in Franc, Bett iz Trsta. — Bezlaj iz Postojine. — Mandič iz Komende. — Morewa iz Beljaka. — Rieger iz Budimpešte.

Pri **Maliču**: Bartusch, Schlesinger, Zuckermandl, Schick, Polacek, Gerstenberg, Majer, Herzl in Heck, z Dunaja. — Pretner iz Frankobroda. — Miserovsky iz Gradca. — Habl iz Novega Mesta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm	
opazovanja	znakomera v mm	toplomera po Celsiusu				
17.	7. u. zjut.	743.6	6.4	brezv.	megla	0.30
	3. u. pop.	743.8	10.0	sl. svzh.	"	"
	9. u. zveč.	743.7	8.8	brezv.	"	megla
18.	7. u. zjut.	743.5	6.4	brezv.	megla	0.50
	3. u. pop.	743.4	7.4	"	"	"
	9. u. zveč.	744.3	7.2	"	"	megla

Srednja temperatura obeh dni 8.4° in 7.0°, oziroma za 5.3° in 3.9° pod normalom

Zahvala.

601 1

Globoko užaljeni zaradi nenadomestljive izgube iskreno ljubljenega soproga, oziroma strijca, gospoda

dr. Josipa Kapler-ja

c. kr. sanitetnega svētnika, okrajnega in deželnosod-zdravnika v pokoju

izrekave tem potom za mnogobrojne izraze globokega sožalja kakor tudi vam darovalcem krasnih vencev našo najiskrenejšo zahvalo.

Posebno zahvalo izrekamo vsem gg. zdravnikom, uradnikom, prijateljem, znancem, čestitim damam, in vsem onim, ki so se udeležili v obilnem številu pogreba, kakor tudi prečastiti duhovščini in gg. blagosloveem za ginljivo petje na domu in na pokopališču.

Neža Kapler, **Marija Kapler,**
soproga. neakinja.

Poslano.

„Slov. Narod“ je v soboto prav po svojem na-činu napadel list kršč. delavcev „Glasnik“. Pravi mu, da se ni jasno izrekel glede volilne pravice. List se še o marsičem drugim ni izrekel, zato ker se v prvi številki sploh o vsem izreči ne more. Sicer pa je i v prvi številki dovolj o tem jasno v poročilu o belgijskih volitvah. Naj le počaka „Narod“: Vse pride na vrsto. Dalje trdi, da se je „Glasnik“ izrazil proti vladnemu načrtu o „do-movinski pravici“. Kdor hoče brati „Glasnik“ (1 št. str. 4) bo videl, da je to navadna — laž. Izpopol-nenja zahtevamo delavci v svoje varstvo tudi pri tem načrtu in sicer prav v smislu kršč. soc. pro-grama, ker o ti stvari je prav tako pisala „Reichs-post“, „Dělnik“ v Brnu in drugi kršč. soc. listi. — Druga očitanja niso vredna odgovora. „Slovenčevo“ stranko nas imenuje list. Mi ne vemo ničesar o tem. Mi smo to, kar se imenujemo: krščanski delavci; v politiki nimamo besede, tedaj tudi nismo v nobeni sedajnih političnih strank. Samo temu se čudimo, da se zdi imenitnemu advokatskemu listu vredno na-padati list ubozega delavskega stanu in da se pri tem ne sramuje rabiti obrekovanja in natolcevanja za orožje. Mi priprosti delavci pač ne umevamo tega, kar znajo samo visoki gospodje.

Uredništvo „Glasnika“.

Izvrstni novi 568 8

cvček,

Prosekar, Tirolec in druga vina, bavarsko črno pivo itd. priporoča po prav niski ceni

Pavlinova Kranjska vinarna.

v Ljubljani, Slonove ulice 52.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, skaženem želodcu, pomankanju slasti do jedij.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Dobiva se pri 569 3

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Izborna svojo zalogo

raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu tvrška

Fr. Šiške dediči
Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 597 3-2

Dunajska borza.

Dné 19. novembra.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. — kr.
Skupni državni dolg v srebru	99 „ 90 „
Avstrijska zlata renta 4%	124 „ 80 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 80 „
Ogerska zlata renta 4%	123 „ 50 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	97 „ 75 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1048 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	392 „ — „
London vista	124 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 „ 17 1/2 „
20 mark	12 „ 23 „
20 frankov (napoleonodor)	9 „ 93 „
Italijanski bankovci	46 „ 20 „
C. kr. cekini	5 „ 91 „

Dné 17. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	163 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199 „ 75 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	97 „ 50 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	131 „ 50 „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	111 „ 25 „
4% kranjsko deželno posojilo	67 „ — „
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	98 „ 70 „
Priporietne obveznice državne železnice	221 „ 50 „
„ „ južne železnice 3%	167 „ 20 „
„ „ južne železnice 5%	129 „ 76 „
„ „ dolenskih železnic 4%	98 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	189 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	141 „ 50 „
Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	18 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	69 „ 40 „
St. Genois srečke, 40 gld.	72 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 „ — „
Ljubljanske srečke	25 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	178 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3455 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	510 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 „ 25 „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	72 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	101 „ 25 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166 „ — „
Papirnih rubljev 100	136 „ 20 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svēti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.